

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringende:

Der foreligger en tilsidesættelse af EU-retten navnlig for så vidt angår kompetencefordelingen mellem Retten og Personaleretten som specialdomstol, således som det fremgår af artikel 270 TEUF, sammenholdt med artikel 91, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾, artikel 256, stk. 1, første punktum, TEUF, og artikel 62a TEUF, samt artikel 1 i bilag I til statuten for Domstolen.

— Det følger af disse bestemmelser, at Personaleretten ikke har generel kompetence til at pådømme alle tvister mellem Unionen og en person, der er omfattet af personalevedtægten, men derimod kun tvister, der vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en for denne person bebyrdende foranstaltning som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, er lovlig.

— Fremsætter en tjenestemand en anmodning om aktindsigt i dokumenter, sker dette i dennes egenskab af almindelig borger som omhandlet i forordning nr. 1049/2001. Den pågældende har efter forordningen adgang til et særligt retsmiddelsystem i form af et annullationssøgsmål anlagt ved Retten. Retsbeskyttelsesproceduren efter personalevedtægten og forordningen om aktindsigt er uforenelige.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 28. marts 2011 — Transports Schiocchet — Excursions mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-203/11)

(2011/C 186/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Transports Schiocchet — Excursions (Beuvillers, Frankrig) (ved advokat É. Deshoulières)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen tilpligtes in solidum at erstatte SARL Transport Schiocchet — Excursions selskabets tab, som beløber sig til 8 372 483 EUR.

— Det fastslås, at der til de således tilkendte beløb lægges lovlige renter fra forkyndelsen over for Europa-Kommissionen af stævningen i det tidligere erstatningssøgsmål.

— Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger på grundlag af artikel 87 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelsen af retten til at blive hørt af en ret og navnlig den forpligtelse, der påhviler Den Europæiske Unions organer, til at sikre mulighed for et effektivt søgsmål i tilfælde af tilsidesættelse af rettigheder, som i henhold til EU-retten tilkommer borgerne. Sagsøgeren påberåber sig manglen på dels sanktioner over for medlemsstaterne og de transportvirksomheder, som var tilbøjelige til ikke at respektere den procedure for udstedelse af tilladelser, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 684/92⁽¹⁾, dels en erstatningsordning til fordel for de transportvirksomheder, som fulgte denne procedure for udstedelse af tilladelser.

2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelsen af artikel 94-96 TEUF, for så vidt som Kommissionen var forpligtet til at påse en korrekt anvendelse af Rådets forordning (EØF) nr. 684/92, at pågribe de transportvirksomheder, der ikke fulgte proceduren for udstedelse af tilladelser som fastsat ved forordningen og at stoppe den forskelsbehandling, som forordningens anvendelse affødte. Sagsøgeren henviser til, at Kommissionen ikke har truffet de fornødne foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af den omhandlede forordning til trods for, at sagsøgeren har indgivet adskillige klager, som Kommissionens opmærksomhed var blevet henledt på. At sagsøgte har udvist passivitet trods et reelt kendskab til den situation, som var til skade for sagsøgeren, udgør en alvorlig og åbenbar overtrædelse, der har affødt en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af artikel 94-96 TEUF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16.3.1992 om fælles regler for international personbefordring med bus (EFT L 74, s. 1).